

Jeg tror, det ville være et helt forkert signal at sende og langt mere vidtgående. Altså vi har faktisk ledt efter den mindst – må jeg sige – indgribende løsning med respekt for EU-medholdelighed, men det vil være en langt mere indgribende løsning, hvis vi lavede nye regler for, hvordan man gennembrød muren over til personen i et selskab.

Derfor vil jeg meget kraftigt advare imod det, som hr. Kim Behnke et eller andet sted sagde i sine bemærkninger: at vi skulle harmonisere eller vi skulle kopiere eksempelvis de britiske regler, for jeg tror, at det ville efterlade en ringere situation end den, vi har.

Det er så også vigtigt at holde fast i, når man taler om iværksættere, at det her jo kun er i de situationer, hvor de personer, der driver en virksomhed, siger: Vi vil ikke selv påtage os en personlig hæftelse. Så det har ingen indflydelse dér, hvor den personlige hæftelse opretholdes.

Og jeg må da set ud fra de regler, som brede flertal her i Folketinget har vedtaget omkring vore anpartsselskaber og vores aktieselskaber og adgangen til at oprette dem og de kapitalkrav, vi stiller dér, sige, at vi ville da lave en helt uacceptabel konkurrenceforvriddning, hvis vi ikke reagerede på det her. Og derfor mener jeg også, at det er lidt i retning af en bunden opgave, som vi har, at hjælpe hinanden med at finde en løsning, hvad jeg så også er glad for at der har været helt stærke signaler om.

Så har der været rejst spørgsmål om, at lovforslaget i den form, det er til behandling i her, har ikrafttræden fra fremsættelsesdagen, og derfor bliver det selvfølgelig perioden fra fremsættelsen og indtil dets vedtagelse, hvor man kan sige, at der er en form for tilbagevirkende kraft. Vi har været meget omhyggelige med, at vore told- og skatteregioner har kunnet informere allerede fra fremsættelsesdagen om, at det her forslag er fremsat.

Det, vi jo er nødt til at forholde os til, er, at man jo faktisk, når vi taler om selskaber, ville kunne hamstre, som hr. Kim Behnke sagde. Der er ikke noget til hinder for, at man ville kunne registrere et meget stort antal selskaber i den korte periode, der forhåbentlig og formentlig går her, med en massiv omgåelse. Og derfor er det ikke et forsøg på at gøre ting besværlige, men et forsøg på at sikre, at det, der er formålet med denne her lovgivning, også er det, vi når, og det beder jeg om en vis forståelse for. Og jeg beder de ordførere, der specielt har interesseret

sig for det punkt, om at overveje det en ekstra gang.

Så var der hr. Frank Aaen, som havde en række bemærkninger, og her vil jeg først sige, at jeg efter den række af bemærkninger var meget glad for hr. Frank Aaens konklusion. De bemærkninger, som hr. Frank Aaen havde, var først og fremmest til noget, der ikke har med skat at gøre.

Det her, kan vi sige, er jo ikke en følge af, at en skatteregel er underkendt, men af, at man kan registrere sig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Men i det øjeblik man abonnerer, om jeg så må sige, på kassekredit, så stiller vi kravene, og det synes jeg er fair nok. Vi kan sige, at spørgsmålet er, om problemet er særlig stort.

Altså jeg kan sagtens forstå, at vi i forhold til de bestræbelser, vi har, måske har lidt forskellige opfattelser af, at det er vigtigt, at også virksomhederne kan operere på tværs af landegrænserne, og at der er dét at kunne lade sig registrere en del af det, men så kommer der andre overvejelser ind, når man skal registreres og dermed skal kunne abonnere på moms-kreditter, A-skat-kreditter osv. Men dér er det, som det fremgår af EF-Domstolens præmisser, at man, hvis man vil sikre sig eksempelvis over for garantier, på en mindre indgribende måde kan løse sine problemer, og det er så det, vi lægger op til at gøre med forslaget her. Der er altså egentlig en rimelig sammenhæng.

Så er der spørgsmålet om de finansielle virksomheder, som man gerne må stille, men jeg vil nu opfordre hr. Frank Aaen til at overveje, om det skal stilles til det her forslag og risikere at forsinke vedtagelsen af forslaget, eller om man skal tage det i en anden sammenhænge. Det skal jeg ikke blande mig i. Vi vil gøre os lige så stor umage, som vi kan, for at svare hurtigt og præcist, men vi skal givet rundt i en række ministerier i forhold til en række af de emner, som hr. Frank Aaen nævner i denne her sammenhæng.

Men det er jo lidt den samme tankegang, som når man opererer på tværs med sådan noget som tilsyn: Så skulle vi gerne have regler, der alle steder er tilstrækkelig gode til, at man har sikkerhed for – uanset om man nu engagerer sig med en dansk eller en engelsk eller en tysk eller en fransk bank – at kunderne til stede. Det er baggrunden, som jeg husker diskussionen, da vi havde debatten om det pågældende direktiv i Folketingets Europaudvalg, hvor jeg mener, jeg selv sad på det tidspunkt.